

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Zbirka prispevkov dijaškega literarnega natečaja

Novo mesto, 2025
Šolski center Novo mesto

ŠOLSKI CENTER
NOVO MESTO

Kolofon:

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Zbirka prispevkov dijaškega literarnega natečaja

Uredniški odbor: Damjana Andrin, Marija Debevc Rakoše,
Valerija Kastelic, Neja Košmrlj

Izbor pesmi: Tina Cvijanović, Katja Jović, Valerija Kastelic,
Simona Mešiček, Marija Nemanič

Jezikovni pregled: Valerija Kastelic

Oblikovanje in tehnična ureditev: Neja Košmrlj

Zbirka: Literarni natečaji Šolskega centra Novo mesto, 2

Šolski center Novo mesto

Novo mesto, 2025

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Zbirka prispevkov dijaškega literarnega natečaja

Novo mesto, 2025
Šolski center Novo mesto

CIP – Kataložni zapis o publikaciji pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID [241483779](#)

ISBN 978-961-6496-86-5 (PDF)

KAZALO VSEBINE

UVOD	7
MED SVETLOBO, SRČNOSTJO IN POGUMOM – ORFEJEV KLIC	8
PRISPEVKI SREDNJE ZDRAVSTVENE IN KEMIJSKE ŠOLE.....	9
KROŽIŠČE <i>Ela Retelj</i>	10
PAS <i>Slavica Broder Bakač</i>	11
DEKLE <i>Nuša Gredenc Pucelj</i>	12
SKORJA ŽIVLJENJA <i>Špela Rukše</i>	13
PRISPEVKI SREDNJE ELEKTRO-RAČUNALNIŠKE ŠOLE IN TEHNIŠKE GIMNAZIJE.....	14
AVTOPORTRET <i>Slavko Hysz</i>	15
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Anel Tabaković</i>	16
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Anže Povše</i>	17
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Enej Cesar</i>	18
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Jakob Verščaj</i>	19
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Jure Gašperič</i>	20
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Žan Gaši</i>	21
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Žan Mazovec</i>	22
SVETLOBA <i>Jure Smrekar</i>	23
SVETLOBA, POGUM IN SREČA <i>Bleron Rustemi</i>	24
POGUM <i>Aljaž Kotnik</i>	25
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>France Bevc</i>	26
POGUM <i>Andraž Kek</i>	27
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Tijan Turk</i>	28
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Nik Lilek</i>	29
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Ožbej Šajn</i>	30
SRCE MI SE VNAME <i>Maj Meršol</i>	31
SVETLOBA SIJE V TEMNO NOČ <i>Jure Korelec</i>	32
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Luka Vrana</i>	33
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Nika Skube</i>	34
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Lara Klobučar</i>	35
POGUM <i>Nejc Kapele</i>	36
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Erik Kos</i>	37
SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST <i>Sara Kuhelj</i>	38

MOJI MUZI <i>Simon Bojanec</i>	39
CARPEDIEMISTU <i>Slavko Hysz</i>	41
PRISPEVKI SREDNJE STROJNE ŠOLE	42
(PRE)ŠIROKO <i>Leon Stangel</i>	43
PRIČAKOVANJE BOLEČIN <i>Zdenko Urekar</i>	44
OTOŽNO NEBO <i>Zdenko Urekar</i>	45
BRIDKA LJUBEZEN MOJA ŽIVI <i>Zdenko Urekar</i>	46
KO SEM BIL ŠE MULC <i>Zdenko Urekar</i>	47
PRISPEVKI SREDNJE GRADBENE, LESARSKE IN VZGOJITELJSKE ŠOLE	48
V DRUGIH OČEH <i>Larisa Rebolj</i>	49
TO SEM JAZ <i>Kaja Barle</i>	50

UVOD

Knjižnica Šolskega centra Novo mesto je v šolskem letu 2024/2025 organizirala literarni natečaj za dijake. Tema oz. naslov natečaja je bil Svetloba, pogum in srčnost, saj menimo, da so to vrline, ki so povezane z literarnim ustvarjanjem.

Cilj literarnega natečaja je bil spodbujanje literarnega ustvarjanja ter branja tako poezije kot proze.

Natečaj je potekal od oktobra 2024 do aprila 2025. Prejeli smo 37 prispevkov od 33 dijakov. Strokovna žirija je izbrala najboljši prispevek iz vsake srednje šole ter določila zmagovalno pesem. Vsak sodelujoči dijak je prejel priznanje ter manjšo pozornost, zmagovalci pa še knjižno nagrado.

Knjižničarke smo bile zelo ponosne in vesele čisto vsakega prispevka, ki smo ga prejele. Menimo, da so takšni natečaji pomembni za spodbujanje bralne kulture, saj s tem približamo branje in ustvarjanje mladim.

Vsem sodelujočim se zahvaljujemo za sodelovanje.

Knjižničarke Šolskega centra Novo mesto

MED SVETLOBO, SRČNOSTJO IN POGUMOM – ORFEJEV KLIC

Vsaka generacija ima svoje izzive. In vsaka jih rešuje s tistim, kar nosi v sebi – s svojo svetlobo, s pogumom, da jo prižge tudi v temi, in s srčnostjo, ki daje toplino vsemu, kar ustvari. Prav to je moč začutiti v prispevkih dijakov Šolskega centra Novo mesto, ki so se odzvali na literarni natečaj Svoboda, pogum in srčnost, navdihnjen po mladinskem romanu Orfejeva lira, ki sva ga napisala s Silvestrom Vogrincem.

V njihovi iskrenosti, razmisleku, humorju, dvomih in sanjah se zrcali vse tisto, kar danes morda prepogosto spregledamo: da mladi razumejo svet bolj, kot si mislimo. Da znajo začutiti, kaj pomeni stati pokončno, tudi ko je težko. In da znajo – vsak po svoje – najti besede, ki svetijo.

Veseli me, da je v tem zborniku kar 37 glasov, pisanih iz različnih programov, poklicev in pogledov. A ne glede na to, ali prihajajo iz gimnazije, poklicne ali tehniške smeri, vse povezuje ista nit: pripravljenost povedati, kar čutijo. In to je začetek vsega pravega pisanja – in pravega življenja.

Aksinja Kermauner

**PRISPEVKI SREDNJE ZDRAVSTVENE
IN KEMIJSKE ŠOLE**

ZMAGOVALNA PESEM
NAJBOLJŠA PESEM SZKŠ

KROŽIŠČE

Zapeljem v še eno novo krožišče.

Vozim se v krogih,
dokler se okolica ne spremeni v madeže in črte, ki prehitro bežijo
iz mojega vidnega polja, da bi v njih lahko prepoznala reko, ki je
podirala hiše, ko sem bila na počitnicah.

Vozim se hitro,
da me oblije slabost in mi ni več treba razmišljati o vsem, česar ne
počnem za otroka, ki so mu ravno ubili starša in bombardirali dom
na drugi strani Evrope.

Strmim v kipec
narodnega zaklada na sredini krožišča, da pozabim na ljudi, ki me
v mislih prosijo, da jih spustim v svoje krožišče.

Ela Retelj, K4a

PAS

Pretesno je,
zateguje me.
Moram malce odtegniti, popustiti napetost,
a kaj, ko ne zmorem doseči kovinske zaponke.

Duši in drži me nazaj,
vendar sem uročena,
popolnoma očarana.
Kljub agoniji in neznosni bolečini
se bojim svobode.

Želim si, da bi se te lahko otresla,
hkrati pa ti ne znam pokazati hrbta.
Za preživetje potrebujem zrak,
ampak ga nočem.
Čeprav vem, da me ubijaš,
boš ti vedno vse, kar hočem.
Ne vem, ali bom kdaj zmogla ubežati
skušnjavi, ki jo kot dvolična kača
ponuja zavetje moje emocionalne kletke.

Slavica Broder Bakač, F4c

DEKLE

V daljavi zagledam dekle.
Premerim jo od glave
do pete in si mislim:
»Niso mi vseč njene raztrgane hlače,
ni mi vseč njen spran pulover.«

Odločim se jo pogledati od blizu.
Vidim njene blatnorjave oči –
niso mi vseč.
Njeni lasje so videti kot shirana mačka,
barve – odtenek presvetle.

Pomanem si oči in pogledam
v svoj odsev. Solze mi spolzijo
po licih, vroča kri kaplja na tla,
ne morem si pomagati.

Nuša Gredenc Pucelj, KZ3b

SKORJA ŽIVLJENJA

Skorjo življenja počasi razjeda morje,
širi se daleč pod obzorjem.
Tiho trda tla utaplja,
vse ruši pod seboj.

Žirafa je ujeta na dnu –
kako je prišla tja, ne ve.
Eno sekundo stoji na oblakih,
naslednjo jo že obdaja mračen hlad.

Žirafa obupano steguje vrat,
temačne misli ji napolnijo glavo,
valovi nesreče napolnijo njena pljuča.
Zajame zadnji dih upanja.

Zdaj žirafa, vsa otrpla, lebdi na gladini.
Od skorje so ostale zgolj drobtine.

Špela Rukše, F3a

**PRISPEVKI SREDNJE ELEKTRO-
RAČUNALNIŠKE ŠOLE IN TEHNIŠKE
GIMNAZIJE**

NAJBOLJŠA PESEM SERŠTG

AVTOPORTRÉT

Na veliki beli steni, oblepljeni z družinskimi drevesi, je živelá slika. Na njej se je smehljál in jokál moj obraz. In mimo portreta je dirjáló mnogo ljudi, a le redki so se ustávilí. A kaj, kó so mi še tísti le brusíli zmerljívke v obraz, ker jih niso upálí ná štíri očí, v katere so še metáli pesék in nalágálí ná moj hrbet zbadljívke, kí so sícer zagledále luč sveta le zá mojim hrbtom. In kó so odlágálí ves tá práh in balást ná moj portret, je žebelj počíl.

Slavko Hysz, T4a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Pa gremo po vrsti. Svetloba! Svetloba je v vseh vejah življenja zelo pomembna za nekaj. Na primer pri kemiji in naravoslovju sem poslušal učiteljico, kako je svetloba pomembna, da brez nje ni življenja. Svetloba je res pomemben dejavnik v okolju, saj zaradi nje dihamo. Tudi ko si zaprt sam v sebi, razmišljaš negativno in brez upanja v karkoli. Potem se pa zagledaš v sonce in se zaveš, da zaradi njega živiš, zaradi njega dihaš in da te bo spravilo na pravo pot v življenju.

Naslednji je pogum. Brez poguma si mehkužec in si misliš: »Kaj če tisto ne bo pravilno! Trener se jezi name, ker nisem upošteval pravil, ne upam se javiti za ustno oceno, ker me je strah slabe ocene.« S pogumom si vse upaš, samo moraš sam sebi reči: »Ja, jaz to zmorem in bom.« Ta stavek ti bo pomagal iti skozi vse, česar si prej nisi upal.

In nazadnje srčnost. Če si dobrosrčen, imaš vse dobre lastnosti. Srčen si lahko na primer do svoje domovine in do športa, ki ga treniraš. Srčen človek je vsaj dvakrat bolj srečen kot tisti, ki ga nič na svetu ne zanima. Srčen človek ima več prijateljev, kot tisti, ki mu ni mar za prijatelje in ga nič ne interesira. Če imaš vse te opisane lastnosti, potem si na pravi poti v svojem življenju.

Anel Tabaković, E1a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Pomembno je, da v vsakdanjem življenju izražamo pogum in srčnost. To sta dve lastnosti, ki sta veliko vredni. Če bi bili vsi strahopetni in ne bi bili pogumni, bi svet izgubil vso svetlobo. Ne bi bilo več zanimivo, saj si ne bi nihče ničesar upal. Srčnost pa je zelo pomembna, saj lahko tvoje sočutje nekomu polepša dan. Če bi se vsak na svetu potrudil, da postane razlog, da je od nekoga življenje lepše, da je njegova luč v temi, ki ga vodi proti svetlobi, bi bil cel svet veliko lepši. Če bi bili vsi brezsrčni, ne bi bilo več veselja na tem svetu, izgubili bi svetlobo in tavalili bi v neskončni temi. Zato je pomembno, da smo pogumni, da se ne ustrašimo vsakega izziva, ki nam pride naproti, da se lahko postavimo zase, da poskusimo narediti salto na trampolinu. Če nikoli ne poskusimo, nikoli ne bomo vedeli, ali smo česa zmožni ali ne. S srčnostjo pa se vse zdi lepše, če pomagamo nekomu, ki potrebuje pomoč, zato pomagaj starejši gospe prečkati cesto, posodi nekomu denar, če ga potrebuje, pomagaj sošolcu z domačo nalogo, ponudi nekomu pogovor, če si ga želi. S srčnostjo smo vsi bolj srečni, s pogumom dosežemo veliko več v življenju. Ko postanemo boljši človek, se nam dvigne breme s srca in svet okoli nas dobi veliko več svetlobe.

Anže Povše, Ela

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba ni le tisto, kar razsvetljuje temačne kotičke sveta, temveč tudi tisto, kar prebuja srce in zagnanost. Včasih je svetloba nežna kot notranji žarki sonca, ki padajo na lica ljudi. Podobno je s pogumom in srčnostjo. Pogum je kot plamen, ki nikoli ne ugasne, tudi če divja nevihta ali nemir. Srčnost pa je kot toplota, ki daje udobje v življenju.

V življenju se vsakdo znajde v temi, pa naj bo to bolečina, strah ali pa žalost. Takrat se pokaže prava moč človeka, da kljub strahovom stopi naprej. Pogum ni moč nad strahom, temveč odločitev, da ne popustiš. Srčnost pa pomeni, da ne stopaš naprej samo zase, temveč da daš druge ljudi pred seboj. Močni ljudje niso tisti, ki nikoli ne popuščajo, ampak tisti, ki vedno znova vstanejo ali pa se poberejo, ko padejo na trda tla. Ko se v resnici sprašujemo, kaj pomeni biti pogumen, si moramo zapomniti, da pravi pogum ni v tem, da premagamo druge, temveč da premagamo strah.

Enej Cesar, E1a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Brez svetlobe se ne da živeti.
Brez poguma se da samo umreti.
Brez srčnosti se ne da zavrteti.

Če ni svetlobe, je tema.
Če je tema, je tudi strah.
Če je strah, ni poguma.
Če ni poguma, ni srčnosti.
Če ni srčnosti, ni srca.

Ko posije svetloba, začutim pogum.
Ko začutim pogum, se pojavi srčnost.
Ko se pojavi srčnost, se pojavi srce.

Moje razmišljanje je:
Vse te besede so med seboj povezane,
kot sem napisal zgoraj.
Ena brez druge ne more obstajati.

Jakob Verščaj, E1a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba, pogum in srčnost so močne besede, ki opisujejo človeka z močnim umom in načelnostjo. Svoboda simbolizira moderni svet, kjer je lahko vsak človek na Zemlji svoboden in odloča o svojih odločitvah. Lastnost pogumnih ni samo pogum ali neustrašnost, ampak tudi zaupanje, saj moraš zaupati samemu sebi kot tudi drugim, da boš prišel do zelenega cilja. Do zelenega cilja pa ne boš prišel brez srčnosti, ki predstavlja človeka, ki mu nekatere stvari veliko pomenijo. Srčen si tudi takrat, ko izgubiš igro s prijateljem in mu po koncu igre še vedno daš roko in mu čestitaš za zmago. In ko te tri samostalnike združimo v eno, dobimo pravi slogan za življenje. V življenju ti ne bo vedno postlano z rožicami, če hočeš priti do svojega cilja, boš moral garati za to. Če boš srčen ter pogumen in če boš vedno videl luč na koncu tunela, boš uspel v življenju. Če pa bo ta luč na koncu tunela ugasnila, bo ugasnilo tudi tvoje srce, ne boš več svoboden, ne boš več pogumen in ne boš več srčen. Ujet boš v tunelu oz. v samem sebi. Ko boš pridobil te tri stvari, pa boš uspel v življenju. Vedno sledi svojemu cilju, bodi pogumen, srčen in svoboden, in tvoj cilj bo dosežen.

Jure Gašperič, E1a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetlobo si lahko predstavljamo kot življenje. Kadar je ni, je vse temačno. V temi je pomembno, da smo pogumni, tudi če se zdi, da si sam, saj so s tabo tvoji bližnji, ki verjamejo vate in ti vlivajo pogum. Pogum sam ni dovolj, da bi bil dober človek, moraš biti srčen. Če srčnosti nimaš, si slab človek. Kdor je slab človek, je po navadi osamljen in brez poguma tava v temi. Iz teme se ni lahko pobrati, ker si sam in te je strah, saj nimaš nikogar ob sebi.

Žan Gaši, E1a

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba, pogum in srčnost so besede, ki so zelo zanimive. Človek lahko zares razmišlja o njih. Te besede imajo lahko dobre in slabe plati, vendar so vse med sabo nekako povezane. Vse te besede so prisotne po celem svetu. V tem trenutku mnogi vojaki v Ukrajini in na jugu izkazujejo svoj pogum in srčnost do svoje države, ki jih motivira, da ne odnehajo v teh težkih časih, medtem ko je v zraku ognjena svetloba raket, ki se z neverjetno hitrostjo bližajo stavbam. Pogumni so tudi ljudje, kot so gasilci in reševalci, ki se borijo za življenja ljudi. Gasilci so to izkazali v Los Angelesu pred dobrim mesecem, ko je izbruhnil velik požar. Mnogi so pokazali svojo srčnost s svojimi donacijami za vse tiste, ki so izgubili svoje domove zaradi svetlobe, ki je zajela velik del mesta. Pogum in srčnost so izkazali slovenski gasilci v požaru na Krasu in poplavah, ki so uničile mnoge domove. Svetloba pa je lahko tudi dobra stvar. Sedaj so mnogi otroci prvič videli svetlobo in stopili na svet. Mnogi ljudje praznujejo novo leto ob svetlobi ognjemeta na nebu in s svojimi najdražjimi.

Te besede so zelo povezane, če le malce bolj globoko razmišljamo o njih. Mislim, da so vojaki, zdravniki in gasilci ljudje, ki nosijo pomen teh besed.

Žan Mazovec, E1a

SVETLOBA

Svetloba sije, ko se smejim.
V srcu je sreča, to je res, vem.
Pogum me vodi, ko grem
naprej
s prijatelji ob sebi, vse je kul,
hej!

Ko se zvečer zvezde pojavijo,
vse moje sanje me preplavijo.
Svetloba v srcu in sreča v
očeh,
ko pogumno raztegnem meh.

Ko vstanem, sonce me
pozdravi.
Pogledam v sonce in srce se predrami.
Pogum in sreča, to je prava
stvar.
Vsak dan je čaroben, ko stopim ven in vdihnem zrak.

Jure Smrekar, E2b

SVETLOBA, POGUM IN SREČA

Pogum je glas, ki
šepeta, naj strahu
ne dam srca.
Če padem, znova
vstanem,
s svojimi sanjami
ostanem.

Sreča v drobnih rečeh
živi,
v nasmehu, ki srce greje
mi. Ko svetlobo v sebi
najdem, vsak dan
pogumno zajamem.

Bleron Rustemi, E2b

POGUM

Pogumno srce se v boj se podaja,
Ovire trdne z močjo premaga.
Goreče upa, čeprav svet zataja,
Ustvarja luč, kjer temo pretrga.
Med sencami se ne ukloni zlahka.

Aljaž Kotnik, E2b

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba, pogum in srčnost so tri vrednote, ki skupaj oblikujejo našo izkušnjo življenja. Ko pomislimo na svetlobo, si predstavljamo sončne žarke – ti nam osvetljujejo temne kotičke in prinašajo toplino. S pogumom se soočimo s strahovi, srčnost pa nas povezuje z drugimi. S temi vrednotami tvorimo temelje za boljše življenje nas in naših prihodnjih generacij.

France Bevc, E2b

POGUM

Pogum ni odsotnost strahu, temveč odločnost, da kljub strahu stopimo naprej. Je tisti notranji ogenj, ki nas žene, da presežemo svoje omejitve, se soočimo z izzivi in vztrajamo, tudi ko se zdi najtežje. Pogum se kaže v mnogih dejanjih, kot so reševanje življenj, boji za pravice in premagovanje velikih ovir. Pogum izkazujemo tudi v pomembnih trenutkih vsakdanjega življenja.

Andraž Kek, E2b

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Ko je tema in me je
strah,
iščem svetlobo.
Nekje kot sonce žari,
ki v temi ne zbledi.

Pogum ni glasen, ne
kriči.
Je tih korak, ki ne odneha.
Je roka, ki stisne dlan,
če vidi, da nekdo omahne.

Srčnost je žarek v deževnem dnevu,
topla beseda, objem na pragu.
Je ogenj, ki vedno znova
gori,
čeprav nevarni viharji ga skušajo vzeti.

Tijan Turk, E2b

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Ko temna senca pade na naše poti,
strah požene iz krhke duše glas.
V srcu zaiskri se plamen zlat,
ki vodi pogumno prek dvomov nas.

Svetloba nežno v temo se razlije,
kot žarek jutra v mraku nežno sije.
V očeh pogum se kakor zvezda skrije,
a v prsih gori, nikdar se ne umiri.

Srčnost se dviga kot veter močan,
ne klone pred senco, pred glasom zla,
kot žaren resnice je večno dejan.

Naj vodi svetloba in moč srca,
naj zmaga nad senco sveta!

Nik Lilek, E2b

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba v temi kaže pot,
naša srca razsvetli,
ko življenje najbolj boli.

Pogum pomaga,
ko nas strah prevzame.
Pogum v naših srcih biva
in nam v težkih dneh up vliva.

Srčnost, ki le malokdo jo res
kaže, pravo in čisto srce
pokaže.

Ožbej Šajn, E2b

SRCE MI SE VNAME

srce mi se vname
za bratstvo in pogum
a žal med nami Slovenci
veljata žalost in nesporazum
svetloba prebila našo je deželo
tujcem je všeč
tudi cesta ni več bela
narod postal je razodet

Maj Meršol, T3c

SVETLOBA SIJE V TEMNO NOČ

Svetloba sije v temno noč,
pogum mi daje močno moč.
S srcem stopam vedno prej,
nikdar ne gledam več nazaj.

Jure Korelec, T3c

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

V življenju se vsi srečujemo z izzivi, temo in trenutki negotovosti. Takrat so nam lahko vodilo tri pomembne vrednote: svetloba, pogum in srčnost. Svetloba simbolizira upanje in usmeritev, pogum nam daje moč za premagovanje strahov, srčnost pa zagotavlja, da pri tem ostanemo dobri ljudje. Ko združimo vse tri, lahko premagamo ovire in ustvarimo boljši svet – zase in za druge.

Svetloba ni le fizična, ampak tudi notranja. Predstavlja znanje, optimizem in zaupanje, da obstaja rešitev, tudi ko se zdi vse brezupno. Včasih je svetloba oseba, ki nam stoji ob strani, drugič je to cilj, ki si ga postavimo in nas vodi naprej. Brez svetlobe bi tavalili v temi in težko našli pravo pot. Pogum je ključnega pomena, ko se soočamo s strahom in negotovostjo. Nič velikega ni bilo doseženega brez poguma – ne v zgodovini ne v vsakdanjem življenju. Pogumni so tisti, ki si upajo tvegati, poskusiti nekaj novega in vztrajati, ko naletijo na ovire. Toda pogum ne pomeni nepremišljenosti. Pravi pogum je, da kljub strahu naredimo korak naprej, čeprav ne vemo zagotovo, kaj nas čaka. A pogum brez srčnosti je lahko nevaren. Če smo pogumni samo zase, a ne mislimo na druge, lahko postanemo sebični ali celo brezobzirni. Srčnost pomeni, da v svojih dejanjih ohranimo toplino, prijaznost in skrb za druge. Pomaga nam razumeti, da so tudi drugi ljudje včasih prestrašeni ali izgubljeni, zato jim lahko pomagamo s prijazno besedo, dejanjem ali preprosto s tem, da smo ob njih.

Ko združimo svetlobo, pogum in srčnost, postanemo močnejši in boljši ljudje. Te vrednote nas vodijo skozi težke čase in nam pomagajo graditi svet, v katerem si med seboj pomagamo. Vsakdo kdaj potrebuje svetlobo, vsak mora v sebi najti pogum in vsak bi moral živeti s srčnostjo. Tako lahko skupaj ustvarimo boljšo prihodnost.

Luka Vrana, T3c

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

Svetloba prebuja barve na platnu,
pogum jim daje močan sijaj,
srčnost poveže črte življenja,
da v umetnosti živi vsak raj.

Pogum kot barva ne zbledi,
kot močan veter v jadra piha.
Pred nami pot si uredi,
ne zmaguje, a ne odneha.

Srčnost kot rdeča je barva,
ogreje vse, ki so ob tebi.
Je iskra v očeh, nasmeh in iskrica,
ki srečo deli še drugim ljudem.

Nika Skube, T3c

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

In naenkrat iz mene pade breme
kot megla, ki se razprši v nebo.
Svetloba, ki zažari v mojem srcu,
ogreje moje telo.

Z vsakim korakom pogum se prebuja,
začutim krila, ki me ženejo v nebo,
in ko misli zatrejo vse strahove,
poletim srčna v modro nebo.

Lara Klobučar, T3c

POGUM

Iz srca pogum
sije, kot žarek
sonca breme
izgine.

Nejc Kapele, T3c

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

V življenju se vsi prej ali slej znajdemo pred izzivi, ki nas preizkušajo. Takrat je pomembno, da se ne ustrašimo in poiščemo pravo pot naprej. Pri tem nam pomagajo tri ključne vrednote – svetloba, ki nam daje jasnost in usmeritev, pogum, ki nas spodbuja k dejanjem, in srčnost, ki nas povezuje z drugimi ljudmi. Če jih znamo združiti, lahko premagamo še tako velike ovire.

Svetloba ni le tista, ki sveti ponoči, ampak tudi tista, ki jo nosimo v sebi – znanje, izkušnje in modrost. Ko razumemo svet okoli sebe, lažje sprejemamo odločitve in se soočamo s strahovi. Vsakdo, ki deli svoje znanje, širi to notranjo svetlobo in pomaga drugim. Pomisli na Thomasa Edisona – ni mu uspelo narediti žarnice v prvem poskusu, a se ni vdal. Vztrajal je, dokler ni njegova ideja zaživela. Prav ta vztrajnost in želja po napredku kažeta, kako pomembna je svetloba znanja.

Pogum je tisti notranji glas, ki nam pravi: "Daj, poskusi!" tudi takrat, ko dvomimo vase. Vsakdo se kdaj znajde pred izzivom, ko bi najraje odnehal, a prav tisti, ki zbere moč in stopi naprej, doseže največ. Pogum ne pomeni, da strahu ni, ampak da kljub njemu delujemo. Če pogledamo v zgodovino, so največje spremembe vedno prinesli ljudje, ki so si upali stopiti iz cone udobja in narediti prvi korak – raziskovalci, izumitelji, borci za pravice. Njihova dejanja so dokaz, da brez poguma ni napredka.

Srčnost pa je tista vrednota, ki nas dela resnično človeške. Brez nje bi bil svet hladen in brezčuten. Prijazna beseda, nasmeh, pomoč sočloveku – včasih prav te malenkosti naredijo največjo razliko. Srčnost ne pomeni, da se hvalimo, kako dobri smo, ampak da nekomu iz srca polepšamo dan. Čeprav se zdi, da svet postaja vse bolj sebičen, so tisti, ki znajo pokazati srčnost, resnični junaki.

Ko vse to združimo – ko imamo znanje, pogum in srce – postanemo ljudje, ki ne le sanjajo o boljšem svetu, temveč ga tudi soustvarjajo. Vsakdo lahko prispeva svoj del, vprašanje je le, ali si upamo narediti prvi korak. In če imamo pravo svetlobo v sebi, bo ta korak veliko lažji. Svet se ne spreminja sam od sebe – spreminjamo ga ljudje, ki si upamo verjeti, delati in deliti svojo svetlobo z drugimi.

Erik Kos, T3c

SVETLOBA, POGUM IN SRČNOST

... in naenkrat iz mene pade tako ogromno breme, da
me dobesedno odnese v zrak ...

Iskra v meni
tiho zažari,
plamen upanja v temo se zaiskri,
strah odhaja,
dvom blede,
srce pogumno pot naredi.
Sanje rastejo,
moč gori,
luč ljubezni ne
zblede.

Sara Kuhelj, T3c

MOJI MUZI

Kot cvet najlepše rože,
ki na polju ob zori zažari,
tako te vidim jaz
skozi svoje oči,
vse dni in vse noči.

Tvoje besede kakor petje ptic,
ko v toplih krajih spet ljubezen obrodi,
tvoja usta, tvoj nasmeh
v meni veselje prebudi.

Lesket tvojih oči
kakor zvezde na nebu na jasno noč
ukradejo mi dušo,
odvzamejo skrbi proč.

Lasje, črni kot noč,
ki v divjem vetru
tako vihrajo,
da kar vzame mi sapo,
se z mojim nežnim srcem igrajo.

Tvoj pogled,
živahen in vesel
kot razgled na morje,
pričara mi občutek sreče,
daje mi mir,
veselja mojega je vir.

Pojdi z mano,
stisni mi roko,
zajemi sapo,
skoči z mano v vodo.
Kajti voda mirna, ki vzvalovi,
je kot ljubezen zate, ki v meni kali.

Sprva majhna in tiha,
se počasi premika,
a valovi gredo povsod,
v širne daljave vodi jih pot.

A jaz ne grem nikamor od tod,
ostal bom tu s tabo,
s tabo ravnal kot gospod.

Simon Bojanec, T2d

CARPEDIEMISTU

Redko k'ter'mu čebelarju
padla je sekira v med.
Marsik'teremu gozdarju
škoda praznih je besed.

Le s težavo najdeš kmeta,
ki lenari – kmet gara.
Rit in srajca – trn in peta:
planšarja vsakdanjščina.

Saj ve vsaka stvar neuka:
„Kdor ne dela, naj ne jel!”
„Svetu je v rešenje muka,”
sova uka, mravlja de.

Slavko Hysz, T4a

PRISPEVKI SREDNJE STROJNE ŠOLE

(PRE)ŠIROKO

V senci pod lipo sedi brez družabnika,
vsakega moškega s pogledom opaja,
kot zvezda za me žari Zalika,
a vedno v zaton odhaja.

Tam bistri slap v skale buči,
kot spev junakov davnih dni,
pod njim je sama Julija,
brez mene je njena verzija.

Solza hrepenenja v čaši
bridkost v srcu polni rane,
zadnji klic k moji Ani,
ki veže v verige neznane.

Ni vinskega toka, da grenko ne rase,
ni radosti brez bolečin,
a pesem doni čez vse te čase,
ki traja in traja – spomin.

V vsakem verzu, v vsakem glasu,
v svobodi, ljubezni, moči,
Prešernov duh živi med nami,
ki večno nas ne loči.

Leon Stangel, S4b

PRIČAKOVANJE BOLEČIN

Ljubosumje res čudna je stvar.
Občutek, opisljiv samo kot kamen v grlu.
Če ljubiš, bodi brez skrbi,
če se kaj zgodi, nisi kriv ti.
Ljubi to osebo, kot da drugega ni.
Če se oddalji, pozabi in živi naprej.
Lahko ti bo hudo, lahko solze pretakal boš,
a vedi, da ljudje pridejo in grejo,
zato ni vredno izgubiti samega sebe.
Bodi močan, bodi sam svoj,
če ljubezen je prava, je nič ne razdvoji.
Zapomni si moje besede:
ko ljubiš, ljubi močno.
Če gre kaj po zlu, ne žri se prehudo,
saj prava ljubezen bo prišla,
ko boš najmanj pričakoval.

Zdenko Urekar, 2fso

OTOŽNO NEBO

Nebo je danes iste volje kot jaz –
otožno, a vendar solze prekriva.

Ko na postaji čakam
s svojo deklino ob strani,
objemava se, poljubljava se,
ker veva, da dolgo nazaj me ne bo.

Tovornjak se pripelje, poljubim jo v slovo.
Ko splezam v prikolico, se še zadnjič ozrem
v njene lepe zelenomodre oči,
v njene lepe zlate lase.

Sedim na klopi, gledam jo v oči,
smehlja se mi ...
Joj, kako mi je hudo,
kako bom zmogel brez nje,
z mislijo, da mogoče ne vrnem se.

Ena sama solza spolzi po licu meni in njej.
Ko tovarnjak odpelje,
ji pošljem še zadnji poljub ...

... saj domovino grem branit,
da ona na varnem bo!

Zdenko Urekar, 2fso

BRIDKA LJUBEZEN MOJA ŽIVI

Ljubezen je lepa stvar.
Kdor jo čuti, obilo sreče ima.
A ljubezni brez bolečine ni,
saj ljubezen brez preprirov
zgolj pretvarjanje gor drži.

Lepo je ljubiti, a boli me zelo.
Lepo je objeti, čeprav včasih hladno.
A kljub vsem primanjkljajem
svoje ljubezni ne dam,
saj ona si jo zasluži —
ona je moj božji dar.

Zdenko Urekar, 2fso

KO SEM BIL ŠE MULC

Ko sem bil še mulc,
sem komaj čakal sončni vzhod.
Da ven iz kučice sem tekel
in začutil sveži zrak.
Sem vedno našel igro —
bodisi z žogo bodisi z mravljico na tleh.
Domišljije sem imel obilo.
Nikoli dolgčas mi ni bilo.
Priateljev sem imel dosti,
bedarij naredili smo preveč.

A zdaj, ko sem starejši, bolj zrel,
le še korak do odraslega sveta,
se še vedno rad spominjam tistih časov,
ko bil sem še mulc.

Zdenko Urekar, 2fSO

**PRISPEVKI SREDNJE GRADBENE,
LESARSKE IN VZGOJITELJSKE ŠOLE**

NAJBOLJŠA PESEM SGLVŠ

V DRUGIH OČEH

Oči so odprte, a vidijo nič,
v daljavo zazrte, kjer sveti se blišč.
Ne sveti se blišč prav v vsakih očeh,
kar v enih so solze, v drugih je smeh.
Blešči se, blešči kot luč, ki žari,
za vedno v mislih, četudi je ni.
Pa naj bo pomlad, zjutraj, al' noč,
v mojih očeh ta luč sveti na moč.
Vsi govorijo: »Preveč ne glej vanjo,
je škoda, da uničilo bi ti oko.«
Je res, da je škoda teh mojih oči,
a kaj, ko tako prijetno boli.
»Ni vredno, ni vredno, odvrni pogled!
Blišč bo izzvenel, zbledel bo nasmeh.
Ni vredno, ni vredno pokvarit' oči,
za trenutek užitka, za trenutek luči.«
Nihče ne razume, kako je težko
ob misli, da enkrat luči več ne bo.
Ker srce to boli, on preda se luči,
četudi pomeni, da oko oslepi.
Ni je luči, ki bi sijala tako,
ne sveti vsakemu očesu lepo.
Oči so odprte, ne vidijo nič,
v daljavo zazrte, ugaša ta blišč.

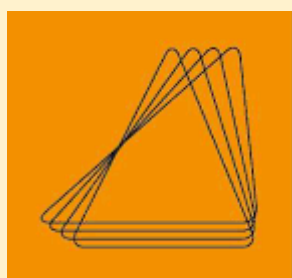
Larisa Rebolj, PV3a

TO SEM JAZ

Življenje je grenko in sladko, grobo in gladko,
pride in gre kot dežna kaplja, ki le v oblak spet sme.
Kot priložnost, ki se razblini v oblak dima, da je od vseh
pozabljena štima.
Vsi zanjo molijo, a v njeno aktivno življenje ne privolijo.
A življenje je čudež, ki se zgodi in traja.
To sem jaz. To je moje ime.
Nihče ga ne pozna, a vsi kličejo me.
To sem jaz. To je moje ime.
Sem le pozabljena kaplja dežja, ki čaka,
da jo opazijo, da jo pokličejo, da se vrne v nebo ...
Sem kot izgubljen žarek upanja, ki zasveti s svojo svetlobo
in odneha takoj, ko jo opazijo.
To sem jaz.
Je zgodba, ki jo lahko napiše vsak, o trpljenju, ki se ponavlja
nešteto krat.
To sem jaz.
Življenje, upanje in trpljenje. Nikoli opažena, a vedno prisotna.

Kaja Barle, PV3a

**ŠOLSKI CENTER
NOVO MESTO**